

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

3. Officium boni Pastoris. Oues potius amet, quam vellus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

Pastores, & canes; & muti redduntur vt boues. Longè aliter boni Præsules, *vigilant illi*, inquit D. Bernardus, *super gregem propter tria. Videlicet ad disciplinam, ad custodiam, ad preces: ad disciplinam, propter morum correctionem; ad custodiam, propter diabolicam suggestionem; ad preces, propter tentationum instantiam. In disciplinâ rigor est iustitiæ, in custodiâ spiritus consilij, in prece affectus compassionis.*

In Sententijs.

III. OFFICIUM BONI PASTORIS.

Oves potius amet, quam vellus.

Pro Præsuli, ac Pastori hæc cælo scripta lex est. Oves impensius amet quàm vellus: animas quærat, ac venetur, non honorum titulos, & dignitatis insignia: vt enim disertè D. Bernardus. *Sollicitudo officium Prælati est, non celsitudo.* Sed proh dolor! hoc quo viuimus æuo quamplurimi celsitudinem ambiunt, & operosè quærunt, sollicitudinem admittunt omninò pauci, fugiunt plerique omnes. Huiusce meæ assertionis authorem habeo, ac defensorem Bernardum, cuius eloquentiâ in primis delector.

In Sent.

Non omnes, inquit, sunt amici sponsi, quos hodie sponsa hinc inde assistere cernis. Rationem porro hanc subiicit: quia pauci admodum sunt, qui non quæ sua sunt, quærant ex omnibus caris eius. Diligunt munera, nec possunt pariter diligere Christum, quia manus dederunt Mammonæ. Intuere quomodo ince-

T t t 3

dant

Serm. 77.
in cant.

dant nitidi, & ornati, circumamicti Vanitatibus, tanquam sponsa procedens de thalamo suo. Nonne si quempiam talium repente e minus procedentem aspexeris, sponsam potius putabis, quam sponsæ custodem? Unde vero hanc illis exuberare existimas rerum affluentiam, vestium splendorem, mensarum luxuriam, congeriem vasorum argenteorum, & aureorum, nisi de bonis sponsæ? Inde est quod illa pauper, & inops, & nuda relinquitur, facie miserandâ, incultâ, hispidâ, exanguis. Propter hoc non est hoc tempore ornare sponsam, sed spoliare, non est custodire, sed perdere, non est instituere, sed prostituere, non est pascere gregem, sed mactare, & deuorare, dicente de illis Domino. Qui deuorant plebem meam ut cibum panis. Quem dabis mihi de numero Prælatorum, qui non plus inuigilat subditorum vacuandis marsupijs, quam vitijs extirpandis? Ubi qui orando flectat iram? qui prædicet annum placabilem Domino. O Utinam tam vigiles reperirentur ad curam, quam alacres currunt ad cathedram. Optandum illud quidem: at à multis vix sperandum: sunt enim etiam sub hoc quo spiramus cælo similes Pastores Israël, quibus Propheta intentat mœstum ac formidolosum illud.

Vae Pastoribus Israël, qui pascebant semetipsos: nonne greges à Pastoribus pascuntur? lac comedebatis, & lanis operiebamini, gregem autem meum non pasce.

pascebatis. Quod tamen ex æquo, bonoque oportuit: quis enim benè sensatus non oderit illud ac deploret, vt se ipse farciat, ac faginet Pastor, dum interim inediâ tabescunt, ac malè pereunt oues, velulque Pastori cedunt; imò & carnem, & animam fœdè prodigunt, vt ei sit quàm lautissimè. Digna certè lacrymis ea miseria, curæque præposteræ, in quas proinde seuerè olim animaduertit Seruator optimus, cæteroquin mortalium omnium mitissimus.

Animo, ac cogitatione recolite, quo olim vultu, quo pede in templum venerit Christus; fecit ille sibi flagellum de funiculis, eiecitque vendentes, & ementes de templo, & nummulariorum officinas euertit, æsq; malè partum dissipauit.

Hic dubium mouet D. Hieronymus, cur in hos adeò seuerus Saluator, qui in alios peccatores mitissimus? huic quæstioni facit satis, dum ait; illos fuisse Sacerdotes ac Doctores legis, quorum cathedras euertit; quia per illa mercimonia, specie quidem pietatis ac religionis, plus insudabant lucris, quàm sacrificijs, nec tam immortali Deo victimas parabant, quàm importunam auaro marsupio farcinam, & pondus æris malè accumulatum.

Non sic verus Pastor, ouibus ille suis, non sibi studet, animis inhiat, non fortunis: similis Abrahamo, qui à prælio redux, & victor, non opima spolia, non prædas expetijt: sed animas.

Da mihi, inquiebat olim Heros fortissimus, *da mihi animas, cætera tolle tibi*: sint licet multæ, & diuites hostium exuuia, sint opulenta castrorum spolia, sit quantumuis ingens auri pondus, sit ab extremo orbe petita gemmarum vis, & copia; sint greges, & armenta, primorum sæculorum, opes ac diuitiæ: sint vrbiũ, & regnorum, imò etiam vniuersi si voles thesauri, gazæque: meâ nihil interest, ista nec amo, nec ambio; animas volo, & quaero, illas mihi concede, cætera, per me licet, tolle tibi, & serua.

Quod olim sensit, & dixit magnarum gentium pater Abrahamus, hoc in se ipse sentire & palam eloqui debet bonus Pastor; hæc vota, hæc voces, ô coelum, ô terra, ô munde, da mihi animas, cætera tolle tibi: mihi certè plus satis immortales animas, superis, ac beatitati natas Deo, ac Domino seruare: cætera vt pereant, parum, aut nihil omnino refert, modò cœlo reddatur animæ, quas curæ meæ Pastoralis supremus omnium Pastor cõmittendas putauit.

IV. OFFICIVM BONI PASTORIS.

Omnibus omnia factus, vt omnes saluos faciat.

ITa de se ipse quondam Apostolus, & Doctor Gentium Paulus: *omnibus omnia factus sum, vt omnes facerem saluos. Non mentiendo, inquit Augustinus, sed compatiendo, non simulantis astu, sed*

commi-